INTRODUCCIÓ A LA RECERCA

- MOTIVACIÓ I JUSTIFICACIÓ PERSONAL
- DELIMITACIÓ DEL PROBLEMA
- METODOLOGIA I PROCÉS
- ORGANITZACIÓ I ESTRUCTURA

CAPÍTOL 1:

TECNOLOGIA EDUCATIVA

- TÈCNICA, TECNOLOGIA I DESENVOLUPAMENT TECNOLÒGIC
- LA TECNOLOGIA EDUCATIVA: ORÍGENS I PRINCIPALS PERSPECTIVES
- ELS MITJANS COM OBJECTE D'ESTUDI PREFERENT DE LA TECNOLOGIA EDUCATIVA
- MITES I REALITATS DE LA TECNOLOGIA EDUCATIVA

CAPÍTOL 2:

NOVES TECNOLOGIES APLICADES A L'EDUCACIÓ

- LA SOCIETAT INFORMACIONAL: UN NOU PARADIGMA
- DELIMITACIÓ DEL CONCEPTE DE NOVES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ
- INTERNET COM A CONVERGÈNCIA TECNOLÒGICA
- APORTACIONS DE LES TIC A L'ENSENYAMENT

CAPÍTOL 3:

PRESÈNCIA I DISTÀNCIA A L'ENSENYAMENT SUPERIOR

- L'ENSENYAMENT SUPERIOR A CAVALL ENTRE EL SEGLE XX I EL SEGLE XXI
- LA PRESENCIALITAT COM A CLAU FORMATIVA A L'ENSENYAMENT SUPERIOR
- TIC I XARXES D'APRENENTATGE COM A NOUS ESPAIS FORMATIUS A L'ENSENYAMENT SUPERIOR

CAPÍTOL 4:

- CONCLUSIONS DEL MARC TEÒRIC

CAPÍTOL 5:

TREBALL DE CAMP

- METODOLOGIA I MÈTODES
- CONTEXT DEL TREBALL DE CAMP
- DISSENY, ELABORACIÓ I VALIDACIÓ D'INSTRUMENTS
- PROCÉS D'APLICACIÓ I INCIDÈNCIES
- ANÀLISI, INTERPRETACIÓ DE RESULTATS
- CONCLUSIONS DEL TREBALL DE CAMP

CAPÍTOL 6:

- CONCLUSIONS FINALS (CREUAMENT TREBALL DE CAMP I MARC TEÒRIC)

CAPÍTOL 7:

LÍMITS DE LA RECERCA I LÍNIES FUTURES D'INVESTIGACIÓ

CAPÍTOL 8:

FONTS I DOCUMENTACIÓ

- BIBLIOGRAFIA
- DOCUMENTS NO BIBLIOGRÀFICS
- BASES DE DADES I DOCUMENTS ELECTRÒNICS

ANNEXOS

- MANUAL D'INSTRUCCIONS I DE DESENVOLUPAMENT DE LA CLAU DIGITAL
- DOCUMENTS UTILITZATS EN EL TREBALL DE CAMP (ENTREVISTES, QÜESTIONARIS...)

CAPÍTOL 6: CONCLUSIONS FINALS

6.1. Conclusions finals de la recerca

*En aquest **sisè capítol** estem en disposició de donar pas a elaborar les conclusions finals de la recerca.*

6.1. Conclusions finals de la recerca

Com a cloenda del present treball de recerca, volem proposar el que han estat, al nostre entendre, les conclusions finals i allò que nosaltres creiem que aportem de nou en el nostre escenari universitari actual, tan canviant i amb unes perspectives de futur molt esperançadores. Unes conclusions que desitgen esdevenir clau per poder tenir elements de criteri i poder així interpretar futures pràctiques universitàries presencials i veure el naixement de nous conceptes d'educació superior.

Creuant les conclusions del marc teòric amb les del treball de camp, volem respondre les preguntes plantejades a l'inici d'aquesta investigació. Tenim en compte, però, que els resultats d'una investigació qualitativa no són fàcilment transferibles o generalitzables, ja que cada investigació es basa en situacions particulars i específiques o en contextos molt concrets. Tot i així, creiem sincerament que l'ús que hem fet al llarg de la present recerca de diferents estratègies, com la "descripció densa" o la "recollida d'informació abundant", permeten un cert grau de transferència dels resultats.

> *"En resumen, tenemos que reinventar y reconstruir nuestro concepto de educación, adaptándolo a un mundo en el que los alumnos no sólo reciben sino que lo crean y lo transmiten a los demás."* (Cebrían, 1997:152)

1. Els processos d'innovació que incorporen les TIC en models d'ensenyament presencial generen enriquiment o devaluació de la mateixa presencialitat?

> *"La comunicación fundamental, cara a cara, cuerpo a cuerpo, no puede ser sustituida ni eliminada por nuestra relación con la máquina."* (Cebrían, 1997:157)

a) Generen enriquiment o devaluació de la mateixa presencialitat **en la mesura que els processos d'innovació s'hagin dissenyat, desenvolupat, implementat i avaluat correctament o no, seguint uns objectius a assolir i uns criteris de seguiment i tractament tecnològic d'acord amb el context d'intervenció**. En altres paraules, **podrem concebre un**

enriquiment de la presencialitat a l'aula en funció de la perspectiva curricular presa, el disseny instruccional i d'acord amb la infraestructura tecnològica del context d'intervenció.

b) La present recerca vol posar de manifest que en molts casos afegir i incorporar les TIC en models i dissenys presencials sense modificar substancialment la metodologia presencial genera més soroll i molts problemes. En molts casos, hem copsat que el professorat copia metodologies pròpies de la presencialitat i les afegeix a la virtualitat (p.ex. tutorització virtual sense conèixer prou les eines electròniques, seguiment personalitzat electrònic sense unes pautes clares de funcionament, abusar dels recursos digitals per publicar molt contingut, poc seguiment i motivació per part de l'alumnat que observa pèrdues presencials irrenunciables, poca formació "digital" prèvia per part de professorat i alumnat,...).

c) Creiem necessari esmentar també que els processos d'innovació que incorporen les TIC en models d'ensenyament presencial generen nous escenaris d'intervenció didàctica a l'aula. Així, **nosaltres hem intuït un espai d'interacció didàctica i de formació diferent que es troba a cavall entre la formació presencial (expositiva i magistral) i la formació a distància amb l'ús de les TIC (virtual)**.

Un espai que nosaltres ens atrevim a anomenar "bimodal", és a dir, un espai de "continuum" que permet un conjunt d'accions i estratègies pròpies de la naturalesa de l'acte educatiu presencial i un altre espai que permet estendre la construcció de coneixement més enllà de l'aula presencial per mitjà de plataformes telemàtiques, pàgines webs docents i campus virtuals d'aprenentatge.

Així, entenem que aquest nou espai d'interacció didàctica redueix la "bipolaritat" presencial i virtual i quedaria entès des d'aquest esquema:

		TEMPS	
		Sincronia	**Asincronia**
ESPAI	**Concurrència**	FORMACIÓ PRESEN	CENTRES D'AUTOAPRENENTATGE
	No concurrència	TELEFORMACIÓ VIDEOCONFERÈNCIA	MENT PER CO DÈNCIA MATERIALS MULTIMÈDIA ENTORN VIRTUAL – CAMPUS VIRTUAL

Gràfic 47: Nou escenari didàctic

De la mateixa forma, entenem, arran del que hem investigat, que disposem de cinc possibles escenaris didàctics a l'ensenyament superior:

ESCENARI DIDÀCTIC	DESCRIPCIÓ
Ensenyament presencial	Utilització dins l'aula d'estratègies metodològiques bàsicament expositives, magistrals i de treball en (petit o gran) grup amb el suport momentani o temporal de les TIC (transparències, vídeo, PowerPoint...).
Ensenyament bimodal	Utilització dins l'aula d'una multivarietat d'estratègies metodològiques - expositives, magistrals, de treball en (petit o gran) grup, seminaris, estudi de casos, resolucions de problemes, simulacions... - amb la complementarietat fora de l'aula d'una web docent, un campus virtual o una plataforma telemàtica que generi interaccions constants i enriquiment de l'ensenyament presencial com un "continuum" formatiu.
Semipresencialitat	Utilització reduïda fora de l'aula d'estratègies metodològiques virtuals. En el cas de la presencialitat, s'inclouen eines de comunicació virtual per reforçar els coneixements abordats a classe.
Blended-learning	Utilització reduïda fora de l'aula d'estratègies metodològiques presencials. En el cas de la virtualitat, s'inclouen algunes (poques) sessions presencials per resoldre dubtes o per fer un seguiment o tutoria a l'alumnat.
Virtualitat	Utilització fora de l'aula d'estratègies metodològiques bàsicament virtuals, basades en els diferents recursos telemàtics existents (xats, fòrums, correu electrònic, llistes de distribució, cartelleres...) per mitjà d'una web docent, un campus virtual o una plataforma telemàtica.

Taula 55: Definició de nous escenaris didàctics

Així, volem representar, per òrbites, els diferents espais o escenaris definits anteriorment, en funció de la importància o ús que fem de la tecnologia i del concepte de presència:

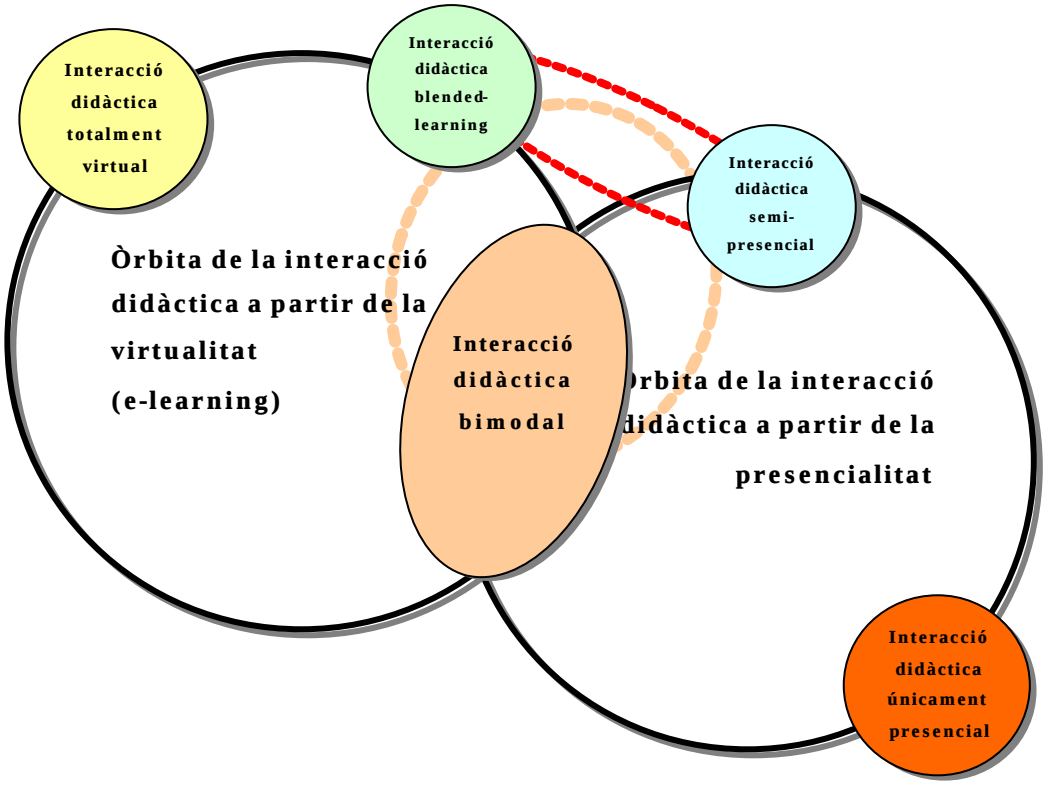

Gràfic 48: Òrbites didàctiques

Entenem, doncs, que aquesta **interacció didàctica bimodal es dóna des de dues formes d'implementació de les TIC a la presencialitat: des d'una posició d'amplificació i des d'una perspectiva de reorganització.** Des de la perspectiva d'amplificació, les TIC s'entenen com a eines que permeten fer les tasques de forma més ràpida o eficaç, i des de la perspectiva de reorganització, les TIC es converteixen en eines de reestructuració intel·lectual de l'alumnat, és a dir, eines que permeten treballar certes estratègies d'organització i planificació de las tasca acadèmica de l'estudiant universitari (consultar fonts d'informació, contrastar continguts...).

d) D'altra banda, i des de l'òptica del docent, hem comprovat també que **es produeix una certa devaluació de l'ensenyament presencial quan les TIC prenen la major part del protagonisme**. La individualització de la instrucció i la potenciació de l'ensenyament flexible i a distància o bé l'accés a fonts d'informació i documentació llunyanes a l'estudiant, acostumen a portar-lo a situacions d'inexpertesa en organitzar l'activitat educativa o bé acostumen a generar situacions paradoxals en què no cal assistir a classe. És aquí on es fa necessària la tasca presencial d'assessorament, suport i guia a l'estudiant, així com de disseny de la instrucció per part del professor o de personal especialitzat.

e) Els processos d'innovació que incorporen les TIC en models d'ensenyament presencial generen millora de la presencialitat ja que **permeten augmentar la qualitat de l'aprenentatge sobre les TIC i augmentar, consegüentment, l'autonomia de l'alumnat quant a organització del procés d'ensenyament-aprenentatge i quant a assolir les destreses necessàries i quotidianes que les TIC requereixen i que necessitaran en un futur en la seva vida professional i personal**.

L'alumnat disposa de la capacitat per establir el seu propi ritme i intensitat d'aprenentatge adequant-lo als seus interessos i necessitats amb l'ajut del professor que el guia i l'assessora. Per altra banda, no integrar les TIC en els processos curriculars suposa, des d'un punt de vista cultural, un trencament amb la realitat existent fora de les aules. Per tant, és necessari trobar les claus que justifiquin pedagògicament els usos mediàtics amb finalitats educatives.

f) Els processos d'innovació que incorporen les TIC en models d'ensenyament presencial generen millora de la presencialitat ja que **persegueixen bàsicament dos grans objectius**: el primer, **posar a disposició de l'alumnat un conjunt de documents i materials per a l'estudi i reforç de l'assignatura**; i el segon, **oferir la possibilitat d'utilitzar les TIC com a eines de comunicació entre alumnat i professorat**. L'ús de les TIC a la docència no s'ha d'entendre com un recurs alternatiu o substitutiu de l'ensenyament presencial, sinó més aviat com un complement que incrementa i completa l'acció docent més enllà de l'aula. En molts casos, posar a disposició de l'alumnat altres vies de consulta i comunicació afavoreix resoldre dubtes i mantenir un contacte directe amb el professor.

És aquí on hem d'entendre que **el procés d'interacció didàctica universitària no consisteix en la recepció i memorització de dades rebudes a classe, sinó en la recerca, anàlisi i reelaboració permanents d'informacions obtingudes a les xarxes**.

Amb la incorporació de les TIC a la docència presencial, ens hem adonat que el model tradicional únicament i exclusivament de transmissió i recepció de la informació a través de lliçons expositives deixa de tenir sentit i utilitat. Com que les TIC representen una gran biblioteca universal, el treball pedagògic a l'aula

s'ha de centrar a ajudar l'alumnat a discernir i discriminar la informació que realment els és necessària per fer front a qualsevol treball o recerca que hagin de portar a terme.

2. La incorporació de les TIC a la presencialitat canvia el rol o les funcions del professor?

a) Tenint en compte, doncs, el que hem esmentat anteriorment, la incorporació progressiva de les TIC a la presencialitat evidencia certs canvis en la tasca professional i tradicional del docent. **Al llarg de la recerca ha quedat clar que els docents són indispensables**, tot i que les TIC fan que es **modifiqui el seu paper en relació amb el procés d'aprenentatge, i el diàleg permanent, que transforma la informació en coneixement i comprensió, passa a ser fonamental**. La introducció de les TIC no suposa la desaparició del professor, tot i que obliga a establir un nou tipus de rol i d'equilibri en les seves funcions. En definitiva, creiem que els canvis veritables que nosaltres hem constatat es caracteritzen pel fet que:

i. **El professor s'ha convertit en mediador i col·laborador directe amb l'estudiant**. Les TIC aporten noves fórmules per aprendre cooperativament amb els alumnes. Un professor que **comparteix amb els alumnes la responsabilitat del procés d'aprenentatge proporciona recursos d'aprenentatge, els propis recursos de la seva experiència científica (material escrit, llibres, materials didàctics...) i promou l'autoavaluació responsable de l'alumne** com a complement de l'heteroavaluació.

ii. **La figura del professor supera la idea de ser un especialista en mitjans informàtics i audiovisuals, tot i que necessita tenir una bona base tècnica per poder resoldre problemes eventuals**. El professor coneix i utilitza les TIC en funció dels objectius pedagògics plantejats al començament, però tenint en compte que ha de ser coneixedor d'uns requisits mínims de formació tècnica en TIC. En definitiva, ha de ser autònom en l'ús de les TIC.

iii. Un professor, per mitjà de les TIC, necessita i té l'oportunitat **d'augmentar la col·laboració amb altres centres docents**, **afavorir la interdisciplinarietat i el treball en la resolució de problemes.** Al llarg de la present recerca s'ha constatat la importància que arriba a tenir el fet de compartir problemes, resoldre situacions i cercar complicitats amb altres matèries o assignatures.

iv. Un professor **juga amb el fet d'aconseguir una metodologia didàctica més variada, flexible i optativa a la universitat, centrada en l'alumne i en l'aprenentatge**. Això ha exigit que els docents passessin de funcions purament transmissives d'informació a funcions més dinamitzadores i orientadores de l'aprenentatge: fer l'alumne responsable del seu propi procés formatiu i implicar-lo en les decisions metodològiques; conèixer el propi estil d'ensenyament i entendre que diferents continguts curriculars requereixen diferents aproximacions i estratègies metodològiques. És en aquest sentit que la comunicació amb l'alumnat ha esdevingut un procés totalment diferent, és a dir, s'ha construït una comunicació dialogada, l'exposició ha cedit davant la conversa estimulant, la transmissió oral del coneixement s'ha combinat amb tasques de facilitació de fonts, d'orientació en l'ús d'aquestes i en la resolució de problemes... La nova forma de relació i de comunicació entre professor i alumne s'ha manifestat especialment en el context dels seminaris en què s'ha intensificat la participació activa de tots els membres en funció d'uns objectius comuns.

b) Confirmem **l'existència d'uns estadis que experimenta el professorat en el moment d'incorporar les TIC a l'aula presencial**.

Uns estadis que es resumeixen en els següents:

i. **Fase de descoberta**: Moment en què el professorat descobreix les possibilitats i la potència de les TIC per generar coneixement i capacitat de comunicació i treball cooperatiu entre els membres participants de l'assignatura que imparteix. Moment d'eufòria i de grans propòsits.

ii. **Fase de crisi**: Moment en què el professorat viu amb certa angoixa el fet de respondre a les expectatives que ha donat als seus alumnes i a si

mateix. Moment de gran despesa d'energia a l'hora dissenyar, crear material i adaptar-lo al nou mitjà.

iii. **Fase de reequilibri**: Moment en què el professorat dosifica i arbitra entre allò que s'ha de donar a la presència i allò que s'ha de dinamitzar en la virtualitat.

iv. **Fase estratègica**: Moment en què el professorat s'adona que necessita suport i ajuda per treballar amb aquest nou mètode. Cerca complicitats amb altres assignatures, professors i amb els seus propis alumnes per planificar, construir i dinamitzar el coneixement.

c) Confirmem que el mateix procés d'incorporar les TIC a l'ensenyament presencial **afavoreix l'autonomia tecnològica, és a dir, l'alfabetització i l'entrada de coneixement i cultura tecnològica en el professorat**.

d) I, per últim, confirmem que és **necessari disposar d'un equip de personal docent que tingui ganes de canviar, de motivar-se per provar altres pràctiques educatives, per experimentar i innovar**. En definitiva, disposar de professorat i alumnat il·lusionat, obert i esperançat per la seva tasca formativa a la universitat. Entendre que les TIC **no lideren el canvi pedagògic – didàctic,** el repte fonamental es troba en la innovació més enllà de la seva tecnologia, és a dir, la veritable innovació resideix en la reinvenció de les pràctiques i les concepcions pedagògiques.

D'altra banda, tot i que no corresponen a una pregunta inicial de la present recerca, hem trobat que hi ha uns indicadors prou significatius per comentar en aquest espai de conclusions. Uns indicadors que fan referència al canvi de rol de l'alumnat en el moment d'haver experimentat la introducció de les TIC en les seves assignatures al llarg de la present recerca.

2-bis. La incorporació de les TIC a la presencialitat canvia el rol o les tasques dels alumnes?

L'alumnat ha indicat algunes tendències interessants que han viscut i que són importants a tenir en compte:

a) **L'alumnat ha constatat un cert canvi en les pràctiques docents que l'ha obligat a consultar altres fonts d'informació i a ser molt més actiu i participatiu en els espais presencials i virtuals**. En definitiva, l'alumnat ha constatat un augment de feina, un canvi de passar a rebre informació a l'aula, a haver d'esforçar-se més i a qüestionar-se allò que aprèn.

b) **L'alumnat ha constatat també que hi ha hagut certs desequilibris entre allò que es feia a l'aula presencial i allò que es treballava a nivell virtual**. Certs desajustaments propis de trobar-se en períodes de proves i fases d'experimentació d'una nova metodologia.

c) **L'alumnat ha agraït disposar d'espais alternatius de comunicació entre el seu professor i els seus companys d'assignatura**.

d) **L'alumnat s'ha sentit molt motivat i s'ha adaptat amb certa rapidesa** al canvi d'introduir les TIC, **però ha reclamat**:

   i. Que el professor actualitzés continguts i que hi tingués constància, així com coherència per dosificar tasques virtuals i presencials.
   ii. Disposar d'espais propis per treballar amb tecnologia.
   iii. Que l'organització acadèmica garantís connectivitat i servei tècnic.
   iv. No perdre la presencialitat, és a dir, l'alumnat no vol renunciar a perdre l'espai presencial on realment se'ls dóna l'oportunitat de trobar-se "rostre a rostre" amb altres companys per debatre, resoldre i enraonar sobre els continguts de l'assignatura.

3. Hi ha processos o tècniques que faciliten o dificulten la incorporació de les TIC a la dimensió presencial de l'acte educatiu?

A partir del que hem investigat, tot sembla indicar que hi ha factors que afavoreixen la incorporació de les TIC a la presencialitat. Els hem classificat seguint tres apartats: facilitadors tecnològics, facilitadors institucionals i facilitadors de recursos humans. N'esmentem els següents:

Com a facilitadors tecnològics...

a) Confirmem **la potència i eficàcia de treballar sota models tecnològics de publicació de continguts de forma dinàmica** que alleugereixen el professorat de passar per processos interminables de formació i que permeten instantàniament disposar d'un entorn totalment configurable i personalitzable a les necessitats dels docents. Haver treballat amb tecnologia dinàmica ha suposat un esforç inicial enorme a l'hora d'adaptar la tecnologia a les necessitats del context de formació i de la pròpia naturalesa pedagògica del centre, però, en terminologia financera, hem notat una amortització molt elevada a l'hora de poder publicar contingut de forma senzilla i sense gaires entrebancs tècnics.

b) Confirmem que **és necessari assegurar la connectivitat permanent a Internet durant les 24h/7d dins del centre i fora del centre educatiu per a tots aquells membres de la comunitat educativa**, donant l'oportunitat d'aconseguir equipament informàtic a preus assequibles.

Com a facilitadors institucionals...

c) Confirmem que **és necessari un compromís institucional i una política organitzativa seriosa per garantir espais i zones preparades per treballar amb tecnologia** (punts de connexió, aules de treball, dotació de despatxos, aules multimèdia, aules d'ordinadors amb connectivitat a Internet i horaris o dedicacions que permetin l'ús i l'accés lliure a l'equipament tecnològic). És a dir, cal disposar d'una organització especialment posada a punt per respondre al sistema tecnològic i a les condicions d'aplicació dels seus principis i funcions (equipament organitzatiu). En altres paraules, la necessitat d'altres instàncies i de models organitzatius que facilitin al màxim el procés d'ensenyament-aprenentatge i la consideració d'altres estructures que en possibilitin el funcionament pedagògic correcte. Estructures que poden anar des de la reconversió de l'espai als centres, amb menys aules i més espais tecnològics i virtuals per a la trobada i l'encontre personal, els col·loquis, els debats, els treball de grup, els seminaris... fins a mesures que permetin el seguiment i el control acadèmic dels estudiants, passant per una reconversió dels horaris i la dedicació acadèmica dels estudiants. L'horari i l'espai de les classes han de ser més flexibles i adaptables a una variabilitat de situacions d'ensenyament.

d) Confirmem que **és necessari també un lideratge academicopedagògic que permeti avaluar les diferents pràctiques que es porten a terme i crear així un debat públic i reflexiu dins la universitat sobre l'ús de la tecnologia a l'ensenyament superior**. L'ús de la tecnologia ha d'enquadrar-se en una estratègia més àmplia que únicament i exclusivament l'ensenyament i l'aprenentatge.

e) D'altra banda, i també en clau institucional, és important pensar a **cercar *partners* tecnològics o bé associacions amb altres empreses per poder compartir despeses i impulsar els beneficis de l'ensenyament basat en la tecnologia**. Integrar i incorporar les TIC en el procés d'ensenyament-aprenentatge suposa també comptar amb bones infraestructures tecnològiques, així com amb polítiques de finançament per a l'ús de portàtils i altres recursos tecnològics per al nostre alumnat i professorat.

f) Confirmem que integrar i incorporar les TIC en el procés d'ensenyament-aprenentatge suposa invertir grans esforços en formació i assessorament.

g) Per últim, i no per això menys important, cal tenir en compte redefinir i pensar de nou en tots aquells **procediments administratius i acadèmics en les àrees d'admissió, economia i política acadèmica**.

Els recursos humans com a facilitadors...

h) Confirmem també que **és necessari disposar de personal tècnic qualificat que vetlli pel funcionament tecnològic correcte**, que resolgui les possibles incidències que vagin apareixent durant el procés d'incorporar la tecnologia i que estigui al servei del professorat, alumnat o pas per atendre possibles problemàtiques tècniques. Cal remarcar i insistir que ens **movem en un model fonamentalment centrat i recolzat pels recursos tècnics i les infraestructures**. Un model organitzatiu que necessitarà, imprescindiblement perquè funcioni, determinades premisses bàsiques: **comptar amb un suport de personal tècnic** especialitzat, **assegurar la connectivitat i el seu funcionament correcte en tots els espais i racons del centre** per mitjà de mesures tecnològiques i humanes adequades a l'organització, **crear centres de recursos multimèdia** que facilitin una

bona base d'informació als estudiants i **disposar d'equipament tecnològic necessari** per treballar sota un model formatiu diferent.

i) Confirmem que **és necessari disposar d'un servei permanent d'atenció pedagògica en l'ús de les TIC per al professorat, acompanyat d'unes polítiques formatives i de sensibilització que vagin ajudant a introduir la cultura tecnològica per facilitar i desenvolupar la qualitat de l'ensenyament superior**.

j) Confirmem que **és necessari preveure de forma molt acurada la presentació de l'entorn telemàtic, acompanyat, si s'escau, de la documentació pertinent**.

k) Confirmem que integrar i incorporar les TIC en el procés d'ensenyament-aprenentatge suposa **disposar d'un bon equip de persones que estiguin capacitades per treballar de forma interdisciplinària i interprofessional**.